

Forholdet være det, at de militære Forslag turde være overveiede. Der er fire Væningsforslag paa Militærvæsenets Omraade; til Søværnet forlanges 237,000 Kr., til Forpleiningsforpiet 26,000 Kr., til Kjøbenhavns Væbning 30,000 Kr., til Hærløvens Forandring 500,000 Kr. aarlig, det giver i Alt 793,000 Kr. aarlig. Naar jeg saa dertil regner de tre civile Forslag til Væninger for Post- og Telegrafvæsenet, faar jeg i Alt omtrent 1,100,000 Kr. Dernæst kommer jeg nu til at udregne, hvad Indtægten formindkes i det næste Aar. Der er forelagt to Lovforslag i denne Retning af Finantsministeren. Det ene angaar den spanske Handelstraktat. Naar jeg gaar ud fra, at dette Forslag bliver bevilget, vil dette give en Mindreindtægt af 540,000 Kr. Dernæst er der Lovforslaget om Koesufferafgiften, som vil give en Mindreindtægt af 260,000 Kr., det bliver tilsammen 800,000 Kr., og naar jeg regner dette sammen med de 1,100,000 Kr. bliver det altsaa omtrent 2 Mill. Kr. Enten man kalder det en Mindreindtægt eller en Merudgift, kommer jo ud paa Et. Af disse Millioner falder nu nøiagtig de 11½ paa det kommende Finantsaar 1888—89. Men jeg er ikke færdig dermed. Vi komme nu til Finantslovsforslagene, hvoraf vi jo have to foruden Tillægsbevillingen. Finantslovsforslaget for 1887—88 har en Indtægt beregnet til 53½ Mill. og en Udgift paa 59 Mill. Der bliver altsaa et Understud af 5½ Mill., og naar dertil regnes Tillægsbevillingsloven, som er bleven os forelagt for nylig, og som medfører en Udgift paa 5½ Mill., bliver det Hele altsaa et Understud paa 11 Mill. Dernæst er der Finantslovsforslaget for 1888—89 med en Indtægt beregnet til 54 Mill. og en Udgift beregnet til 56 Mill., altsaa et Understud paa 2 Mill., hvilket sammen med de 11 Mill. bliver et Understud paa 13 Mill. Naar man saa dertil lægger en almindelig stadig Udgiftsførgelse af 2 Mill., bliver det Hele 15 Mill., og naar man saa dertil lægger den for næste Finantsaar paa de forelagte finantsielle Lovforslag beregnede Udgift 11½ Mill., bliver det altsaa tilsammen for næste Finantsaar 26½ Mill. Kr. Nu stiller Forholdet sig i Diebliffet saaledes, at der i Statskassen er henved 70 Mill. Kr., Reservefondet og Klassebeholdningen sammenlagte. Gaar jeg altsaa ud fra, at Finantslovsforslaget bliver bevilget, som det er forelagt — og det er jeg jo nødt til at gjøre for at kunne forstaa Regjeringens finantsielle Plan i det Hele — saa man altsaa med Sikkerhed sige, at man i Statskassen til næste Aar har 26½ Mill.

mindre, altsaa 43½ Mill. tilbage. Men saa have vi desuden af Udgifter, som vi have bundet os til, endnu 64½ Mill., bevilgede af dette Thing i Løbet af de to Maaneder, der endnu ere tilbage af denne Samling, og følgelig et Understud den 31te Marts 1889 af 21 Mill., saa at vi kunne sige, at vi, med hvad der allerede er bevilget i denne Samling, have opbrugt alle Statskassens Midler eller baandlagt dem, hvad man nu vil kalde det, og desuden have vi Sikkerhed for, at vi have paadraget os en Gjæld paa 21 Mill. Kr. Det er Resultatet af Regjeringens Krav til os i Diebliffet. Jeg synes dog ikke, det er urimeligt, at jeg fører min bestedne Anmodning til den, der fremtom fra det ærede Medlem fra Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), om vi ikke kunde faae Oplysning af Regjeringen, af den høitærede Krigsminister eller den høitærede Finantsminister, om, hvorledes de tænke sig Landets finantsielle System indrettet. Sagen er jo nemlig den, hvad der ogsaa er blevet sagt fra anden Side, at vi ikke kunne paaregne forøgede Indtægter for Staten, idet Landets økonomiske Liv er et saadant, at man snarere kan gaa ud fra, at Indtægterne blive mindre, og man kommer altsaa til enten at lægge forøgede Skatter paa Befolkningen eller optage Laan. Man vil altsaa i ethvert Tilfælde være sikker paa, at hvad der nu haves i Statskassen i Forbindelse med de rimelige og naturlige Indtægter, ikke slaar til overfor de Krav, der gjøres i dette Diebliff overfor Folkethinget, og jeg synes altsaa, man maa have Ret til at forlange af den høitærede Krigsminister, at han giver os ren Besked om, hvor Pengene skulle komme fra. Det er jo en Strid, der saa tidt har staaet, idet man har sagt til dette Thing: vi skulle have et Forsvar og Penge dertil, medens vi have svaret: vi have ingen Penge, hvorfra skulle vi staffe dem? Men i Reglen er det kun blevet til Ord, uden at man er kommen med Tal, og disse Tal foretrækker jeg langt for Deklamationer om Fædrelandskjærlighed og Sligt. Disse Tal forekommer det mig, kunne ikke modsiges, idet jeg jo er berettiget til at gaa ud fra, at et eventuelt Høirefolkething vilde gaa ind paa de stillede Krav, eller at det i alt Fald er Regjeringens Ønske, at man skal gaa ind paa de forelagte Forslag. Hvad jærlig de militære Forslag angaar, har jo Landstinget isvrigt allerede bevilget Udgifterne. Det høie Landsting har jo givet sit Samtykke til et Finantsystem af den Art, at vi ere sikke paa den 31te Marts 1889 ikke at have en eneste ørlig Skilling i Statskassen, Alt er forbrugt eller baandlagt for Fremtiden. Det er dette Fi-